

ISMERETLEN ÁRAMLATOK

Feljegyzések Bartolomeu Dias naplójából

XXV.

hátrahagytam
terheimet
az útra
a csendből
meríték erőt
így könnyebb
lesz haladni
a viharos
vizeken
megváltó
célom felé

segítenek
tartani
a jó irányt

XXVII.

bizonytalan
tárgyaknak
ütközöm
várom
a hajnalt
oldozzon fel
alkonyatig

XXVI.

hideg eső
veri testem
kiszáritt
a nap
forrósága
a változó
szélzúgásban
elvesztem
hallásomat
a lélek
vitorláit

XXVIII.

madarak
nélkül
üres
az égbolt
hangos
a mélység
lassan
közeledünk
magunk felé

XXXI.

messze a parti
vizektől
mélységben
mérhető
távol
jelzőfény
nem világol
a vaksötétben
föltorlódnak
az éjszaka
megváltásra
váró félelmei

XXIX.

árnyék fut át
nyom nélkül
eltűnik
ez az út
a horizont
ajtájához vezet
beléphetek
a bíbor falak
között
vár az üzenet

XXX.

rám nehezedik
a felhők
sötét súlya
hasztalan
minden
mozdulat
vigaszt ad
aki küldött
engem
az velem van
és nem hagy
magamra

XXXII.

ez a sodródás
az utam viharok
váltólázaival
visz előre
tajtékos
hullámokkal
emel és ejt el
legyen meg
az ő akarata

XXXIII.

idegen
partokon
állok szakad
foszlik a szó
csupasz csönd
úszik a tájon
minden
önmaga ellen
fordítható

XXXIV.

66

tenyeredből
 kisiklanak
 a napok
 távolodó
 hátuk ezüst
 pikkelyén
 fénylik
 ígéretük
 ez már
 másik idő
 alkalmas
 felmérni
 mi maradt
 újra építeni
 abból ami
 végleg
 elveszett

XXXV.

nincs mit
 halasztani
 itt van
 sötéten
 szakadó
 vizeivel
 elcsúszol
 mint
 a szavakon
 de azok sem
 kellenek
 harsány
 hullámokon
 lent és fent
 jusson idő
 a gyermekkor
 esti imáját
 elmondani

XXXVI.

vergődő
 vásznak
 az árbocokon
 ismeretlen
 áramlatok
 sodornak
 egy türelmetlen
 hullám
 a hajókorláton
 átemel